

Fóia acésta ese totu a opt'a dí — dar p'numeratiunile se prinescu in tóte dílele.

Pretiuu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. pe trei lune 1 fl. 50. cr.; pentru alte tíeri: pe anu 7 fl. 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl. 60 cr. pe trei lune 1 fl. 80 cr.

Tóte sídiénile si bami de p'numeratiune sunt de a trimite la Redactiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 33.

Gur'a Satului in tíer'a tocanariloru.

III.

Mi impedecaramu rót'a de vr'o trei ori, apoi ér ne suiramu si ér ne scoboriramu, ér ne urcaramu si ér ne lasaramu in josu, apoi inc'odata ér ascinseramur si ér descinseramur — si in urma veduramur intr'e arbori unu hornu alu Siomcutei.

Me aredicai in picóre sê vedu si gimnasiulu, care s'a inceputu a se edificá inca in anul 1861. Inse indesiertu mi-inholbai ochii, totu nu potui vedé gimnasiulu doritu.

— Ce cauti? — me întrebà sotiulu meu.

— Cautu gimnasiulu romanescu, despre care s'a facutu atât'a vórbu in diurnalele din 1861.

— Apoi, frate, — observà amicul meu, — gimnasiulu acél'a nici nu se póte vedé in altu locu, decâtu in diurnalele din 1861.

* * *

Intr'aceste sórele apunea si noi ne apropiamur de orasiu.

Dar intr'unu locu furamur siliti a ne oprí.

Sórtea a voitu, ca in tíer'a tocanariloru nu numai presiedintele, ci si Gur'a Satului sê fia primitu cu banderiu, — si asié pe candu pe cealta parte a orasiulu presiedintele intrá cu banderiuu seu: de dincóce intram eu cu banderiuu meu.

In fruntea banderiuu meu mergea o capra mare, cu unu clopotielu in grumadiu, — apoi alte 30—40 de capre laptóse; dupa aceste urmá unu transportu de vaci, — si in urma mai mergea tóta comoditatea o turma de bibolítie.

Vacile si bibolítiele taceau, — inse caprole mitotu vorbiau. Noroculu meu, cá a venitu unu omu, carele mi-a facutu drumu, manandu la o parte tóta — ciurd'a.

* * *

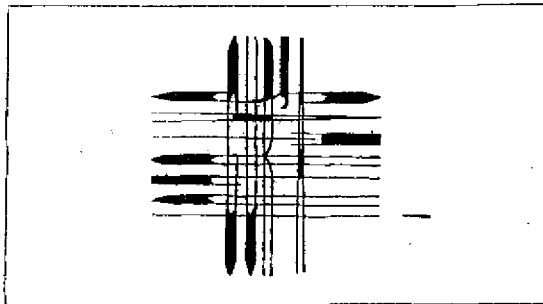
Peste câte-va minute apoi ajunseramur la cas'a prima; inse laptosulu meu banderiu ne-a umplutu pe toti de pravu, încátu abié ne poturamur cunóscé unú pe altii.

La cas'a prima sarira inaintea nóstra doi ómeni, strigandu:

— Ho! Stati! Cine sunteti?

Eu gandindu, cá ni se cere pasiusiulu, numai decâtu lu-scosei din pusunariu, si lu-dadui loru.

Pasiusiulu meu avea acestu esterioru:

* * *

Unulu dintre ei luà in mana pasiusiulu meu, apoi se uità la elu, in urma facù din umeri — si ludedé sotiulu i seu.

Sotiulu seu se uità si elu la pasiusiu, apoi lu-întórse in susu si in josu, apoi éra lu-întórse si lu-rentórse, si in urma facù si elu din umeri.

Dupa aceste lu-privira amendoi de odata, lu-privira multu, inse in urma rezultatulu fu totu celu de mai nainte, cá adeca amendoi scuturara din umeri.

In fine unulu se rentórse câtra noi si díse:

— Ne rogăm de iertare, înse noi nu acimu ceti chinezesce.

— Nici nu trebuie să sciti, că-ci pe harti'a aceea sunt scrise cuvinte romanesce, — én uitati-ve numai bine, cătu de apriatu e scrisu acolo: Gur'a Satului.

— Gur'a Satului?

— Da! Intórceti-o de-a lungulu, vedeti acolo ou litere lungi: „Gur'a.“ Intórceti-o de-a latulu, acolo e scrisu: „Satului“

Cum li spusei, ce e scrisu acolo, — indata gâcira si ei.

* * *

— E bine, acuma sciti cine sum; ce voiti cu mine?

— Să-ti spunem, unde ti-e cortelulu?

Apoi unulu se uită in lista si cetindu de acolo, dîse:

— Dlu Vulcanu e incortelatu in piatia, la . . ., in etagiulu primu, de unde va avé unu prospectu frumosu.

— Si Gur'a Satului? — intrebă sotiuulu meu.

— Gur'a Satului va fi la mine, — respunse o voce de dincolo.

Ne întórseram într'acolo, si vediu inaintea mea pe dlu deputatu dietalu Buteanu.

Lasai pe fratele Vulcanu să mērga in piatia, să-si ocupe totu etagiulu primu, să se delecteze in prospectulu de acolo, să fantaseze, si să scrie poesii despre romanticele — gropi, ce compuneau „prospectulu frumosu“, éra eu me dusei la dlu Buteanu, dîcandu-mi: Destulu a tractatu „Gur'a Satului“ pe deputati, — să tracteze odata si unu deputatu pe] — Gur'a Satului.

* * *

Dupa ce me curatii de nimbulu, ce binevoira a-mi procurá labele originalului meu banderiu, — adeca dupa ce me spelai de pravu — esii la preambulare.

Pe strada gasii preamblandu-se o multime de barbati onorabili, cunoscuti si prieteni ai mei. Intrebarea cea d'antăia, ce mi se puse din tóte partile, fu:

— Unde ti-e velocipedelu.

— L'am lasatu a casa la cortelu să mananco, că-ci s'o fi ostenitu sērmanulu.

* * *

Apoi ne-amu dusu cu toti la ospetari'a improvisata in pretoriu.

Pe candu ne apropiamu de pretoriu, nu observai nimica ceva mai extraordinariu, — înse dupa ce venii a casa, cetii din „Gazeta“, că sér'a a fostu iluminatiune.

Înse apoi in ospetaria ne convinseram totu, că suntemu in orasiu mare. Dorere numai, că convingerea asta ni-a venitu tardiu si numai la plata, candu tóte mancările si beuturile le platiram mai scumpu, decâtu in cele mai de frunte orasie ale Europei.

Se întielege de sine, că comitetulu arangiatoriu trebuiă să întrevina numai decâtu si să opréscă pe ospetariulu (adusu de dinsulu) de la acést'a *apretuire* binevoitória a mancariloru si beuturiloru sale.

Înse comitetulu arangiatoriu. . . .

Vórba să fia!

* * *

Firesce, că va mai urmă inca si in numerulu viitoriu!

Gur'a Satului.

Scrisorile lui Pacala câtra Tandala.

Frata de cruce!

Rentorcandu-me din caletori'a mea cea de mare insemnătate, adeca din caletori'a de la Siomcut'a, — alergai la Pesce, să odihnescu si eu bataru câte-va dîle.

Dar ce să vediu? Bagséma asié mi-a fostu urit'a, din veci dupa orinduiel'a lui — Pist'a. — Am fostu silitu să grabescu la Beciu, să vedu ce facu de — legatii nostri?

Dupa ce mi-am cumperatu dictionariulu lui Bardosi, Catarigu si a societătii academice, am plecatu.

Ajungandu in Beciu, nu sciam in cotro să dau; in fine am cugetatu să mergu la cabinetulu imperatescu, că de acolo me voru sci in drept'a. — Dau de o strada, dau de alta, alergu indréptá, alergu in stang'a, da ba să mai vedi. Siohan-siohanita nu am umblatu atât'a, si totusi nu am aflatu pe nime cine să me póta indreptá.

Acum ce să fi facutu? Nici la cortelu nu sciam să mergu, nici nu poteam să afli de — legatii.

Audu odata in apropierea mea vorbindu nescé nemti: was kost, was kost. E tréba, cugetam eu, acum voiu sci să întrebu.

Me dusei la unulu ce vindea brandia si i dîsei:

— Mei némtiule, was kost der Kaiser cabinetu?

Némtiulu se mirá, apoi anumerá pe degete si mi-spuse, că pe uliti'a „Milionu“

Acuma întrebam dupa uliti'a Milionu, dar toti mi-respondéau cu „nicsu.“

— Intre draculu in voi — gandeam eu acestia vreu să me pacalésca, dar si-oru gas'tu omulu.

Asié necasitu ce eram, éta pe cine mi-aduce sórtea in cale? Pe Joska bátsi. — Te-am prinsu — dîsei câtra elu. — Nonorocu bunu, bade Pacala — mi dîse elu — da pe unde umbli?

— Am venitu să vedu si să audu, că ce faceti pe aice? lucrati ceva, séu mancati pit'a lui Domnedieu (fragmentata de noi) numai in cinste?

— O Dómne, seraci de voi plebe! voi zu sciti apretiuif indestulu trud'a nóstra! Apoi vino si vedi, me ducu chiar la siedintia.

Ne puseram pe o cocia faina cu scaune moi si mergeam séu mai bine ne duceau caii la siedintia. — Candu am ajunsu acolo, Joska bátsi mi-dîse ca să intru acolo unde merge si elu, acolo este locu destulu.

— Óre nu m'oru duduí afara? — lu-intrebai eu.

— Mai iute m'oru alungá pe mine decâtu pe Dta, nu te teme, cá dóra eu-su de—legatu.

Avai Dómne, ce de omu erá acolo; da se sva-deau, da se impacau; toti vorbiá câte ceva, numai Joska bátsi tacea. Eu siedeam langa elu.

O data presiedintele incepe a trage harangulu, apoi se facú tacere. Se uitá giuru impregiuru si candu ajunse cu ochii la mine, se scolá de diumata-te, apoi aretandu cátra partea unde siedeam eu dí-se: Eintiu, zvei, drei, — hinaus, marsiu!

Vai Dómne, ce va fi gandoam. — Dar ce n'aib'a Joska bátsi se scóla si amaritu, ca ploiatu mi díse: sanatatea buna! pe mine me eliminara, acuma pociu merge la candu a fostu sê votediu me scósera afara, ast'a e fruptulu osteneloru mele. Sê fiu septemviru de voiu mai veni aice, ba nici deputatu nu voiu mai fi, (cá nici nu me voru mai alege,) atát'a sacrificiu nu póte pretinde natiunea de la mine. — Apoi se duse.

Acuma eu ce se fi facutu? Eram pe aci sê esu si eu dar am ganditu, cá cu un'a dóua nu me dau. Remasei dara si priviam cu fala in tóte partile. O data pe cine zarescu?

Pe Iváskovicu György, pe renumitul. Alergai la elu si ca *romani* ne simtiamu fericiti intre atátia straini numai noi doi.

Me pusei dara langa elu si vorbiamu despre una alta.

Presiedintele éra trase harangulu si éra se uitá impregiuru.

— Ce vréu nemtii acestia? — intrebai de ortaculu meu.

— D'apoi pe cei nici de o tréba i alunga afara. Intre aceste presiedintele aratá cu degetulu spre partea unde eram noi, apoi incepú de nou: Eintiu, zvei, drei, — hinaus, marsiu!

Nefericitulu de Ivacicovicu Gyuri fu alun-gatu.

— Ce ti-e némtiulu dracului — gandoam — pe cáti *romani bun*i mai aveanu, cari ni represinta, pe toti i alunga afara; acuma póte va veni rendulu pe mine.

— Asteptati voi numai, cu mine nu veti gatá asié iute, eu voiu spune ce am la anima, apoi me poteti scóte.

Am scosu dictionarele din busunariu si m'am apucatu a compune o vorbire, in care sê spunu eé nu oru potutu spune cei alungati.

Dupa ce am finitu, incepui a tusi, me stersoi odata pe frunte, beui unu pocalu de apa, apoi scolan-du-me, cu o fatia seriósá si sucindu un'a pe mustetic, tramisei scire la presiedinte cá voiu sê vorbescu.

„Domniloru!“ dísei dupa o pauza scurta. Inse presiedintele mi-strigá: ist schon fertig, — morgen. Dupa aceste odata sarira toti insusu. Eu de frica, cá am sê me luptu cu atátia — du-te pe usia si nu me opríi pana la Pesce.

Cátu mai ingraba ti voiu scire mai multe si pana atunci

remanu alu teu frate de cruce

Pacala.

TANDA si MANDA.

T. Mei frate, nu scii tu óre, ce cauza au avutu Naseudenii, de nu s'a dusu nici unulu dintre ei la adunarea din Siomecut'a.

M. Apoi pe semne erau ocupati cu parintele Moisilu, carele dóra chiar in diu'a aceea li-a facutu socotéla despre banii adunati pentru monumentulu lui Marianu.

T. Vórba sê fia! Parintele Moisilu nici cá vi-séza de asié ce va. Mi-se pare, cá Naseudenii au avutu alta cauza.

M. Aha! Acuma sciu! Chiar in diu'a aceea s'a intemplatulu la ei alegerea deputatului; deci au trebuitu sê remana a casa *toti*, pentru cá nici unulu n'a voitu sê — aléga deputatu.

Déca-i curca ce se 'ncurca.

Unu boieriu porunci tiganului seu, ca in dimi-néti'a viitória sê se scóle de diminéti'a si sê plece la venatu.

Tiganulu inse intardiá, si sculandu-se cátra amédi nu scia altmintrea sê se scape de batai'a care lu-acceptá din partea boieriului, fara numai asié, cá luá pusc'a si puscá o curca in curte.

Boieriulu audíndu puscandu-se, esí si vedíu ce a facutu tiganulu.

— Da mei tígane, ce ai facutu? lu-intrebá!

— Ce sê fiu facutu? am venatu, replicá tíg-anulu.

— Da nu vedi tu, cá ai puscatu o curca? díse éراس boieriulu?

La acésta díse tiganulu:

— Déca-i curca, ce se 'ncurca in resaritul dioriloru in calea venatoriloru?!

Post'a Gurei Satului.

Dlul C. . . . Fói'a ti-s'a espedatu, cérca numai la posta. Salutare!

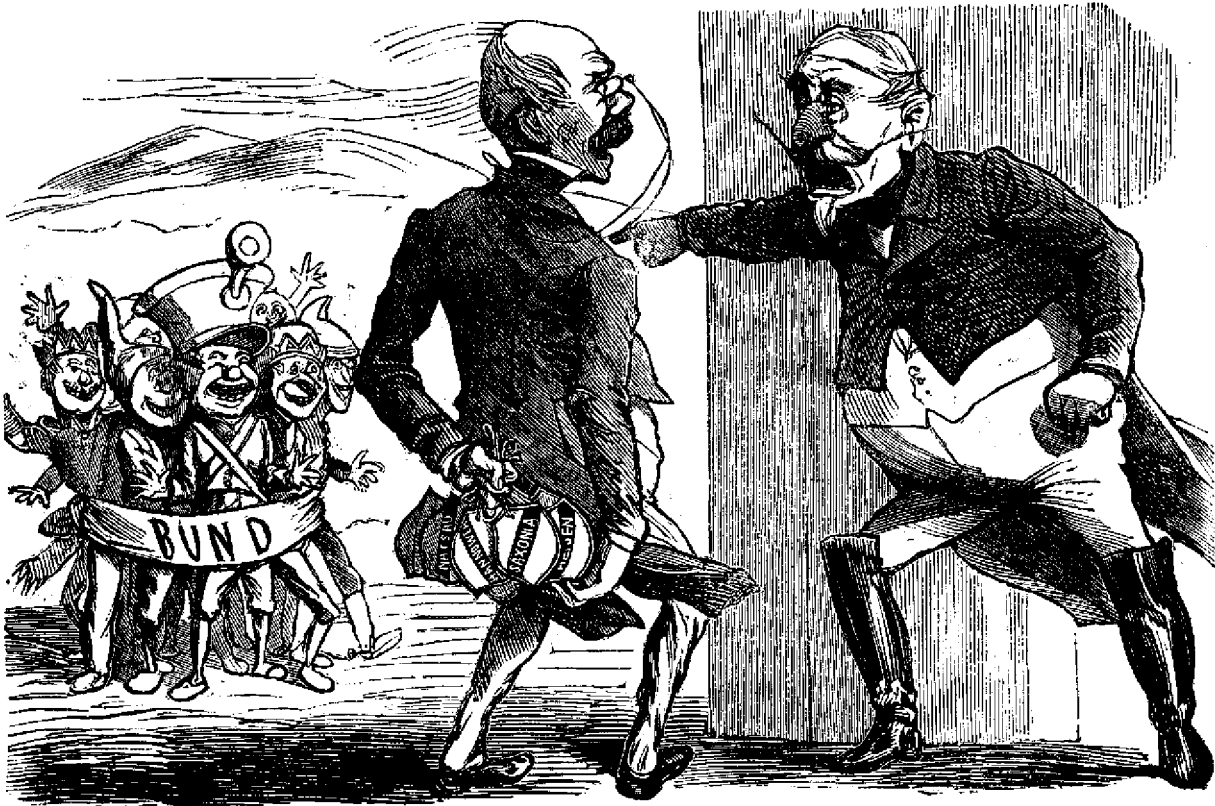
„Cine n'are“ invetiatura, nu fia mare in gura.

Dloru din R. De voru audí la ministeriu de locu ve cercuescu capetele séu ve facu pe toti — cancelaidineri.

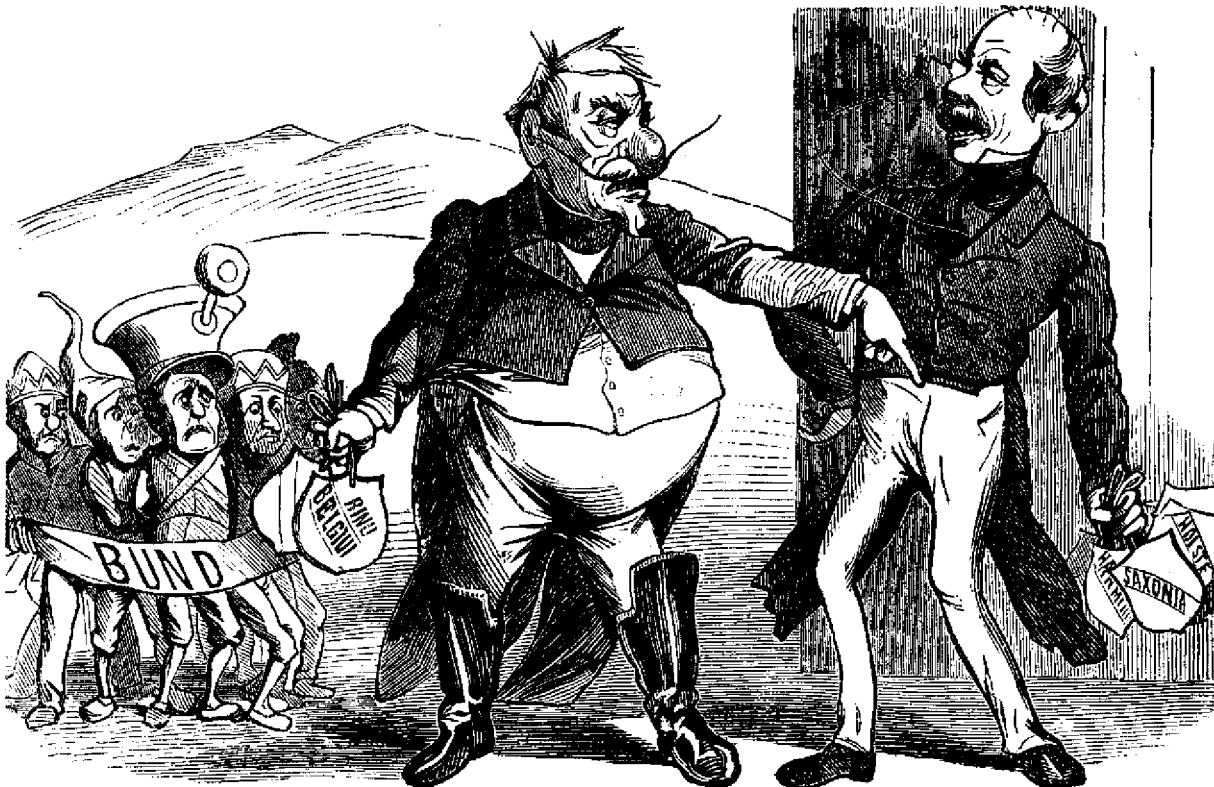
„Du-me dómne.“ Duca-te bateru in luna, celu putinu nu me vei mai torturá cu *opurile* Dtale.

„Eu mi voiu tiené promisiunea.“ Ba te rogu, fá astadata esceptiune. Decátu sê scrií astu-felu, // mai bine — dormi.

Dai séu ba?

N. Dă-mi îndata ce-ai luat de la Bund !
B. Ba io !

N. Apoi deca nu mi-le dai, io din resbunare mi-oiu luá din acele ce tu ai lasatu acolo !

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoru: **Iosifu Vulcanu.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piat'ia Pesciloru Nr. 9.